

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 9. & 10. lib. Judicum, in quibus describitur Parabola Joatham proposita viris Sichem. Abimelech ambitiosi fratricidium, ejus cædes illata à muliere. Crimina Israëliitarum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 9. & 10. lib. Judicum, in quibus describitur Parabola Joatham proposita viris Sichem. Abimelech ambitiosi fratricidium, ejus caedes illata à muliere. Crimina Israëlitarum, eorumque pœnitentia.

Considera 1. **R**hamnum in Regem cæterarum arborum parabolicè N. 225. hïc electam, cùm petiisset: ut *sub umbra illius* omnes requiescerent, symbolum esse illorum hominum, qui ad altas Dignitates assumpti, aliis felicitatem & quietem sub suo Præsidio invenientem promittunt, quã tamen ipsi vel maximè carent: non enim tot tribulis & spinis abundat Rhamnus, quot illi curis, laboribus & miseriis punguntur. Quare Moyfi ad supremum Populi Regimen olim vocato, Deus se spectandum dedit non in Throno Aureo, vel eburneo, sed in *Rubo*, & quidem ardenti: ut disceret inde, Thronos Principum, in quibus resident, spinis quaquaversum rigere, & ardere igne curarum, qui quo diutiùs eos affligere possit, eò minùs consumat spinas. Christus etiamnum Infantulus, Rex tamen universæ terræ à tribus Magis salutatus, curvatò poplite adoratus, & regalibus donis ditatus, vix hæc debitæ subjectionis tributa à subditis istis acceperat, jam alterâ nocte patriam relinquere, in barbaras oras fugere coactus est. Ut teste Paulò de Pallat. in cap. 2. Matth. *nòrint, qui adorantur ut Reges, non se adorari, ut pacem & delicias habeant, sed ut peregrini sint, ut nunquam quiescant, ut nunquam dent oculis somnum, eò etiam tempore, quò maximè capiendus est.* Hinc Salvator in ætate virili positus, noluit divinam suam Majestatem, à Petro satis agnitam, Mundo proclamari, vel unquam regali nomine, quod tamen ei propriissimum fuerat, compellari; donec in Crucem actus est, patiens ibidem super caput affigi nomen regium, tribùs linguis scriptum: ut sic Magnates doceret: grandes titulos crucibus propinquos esse. O quantum igitur desipiunt mortales, qui compertis tot Principum & Regum spinis, Dignitates & Honores non tantùm ultrò sibi oblatos acceptant, sed quandoque per nefas, per crudeles innocentium neces cum *Abimelech fratricida* eos quarunt: ab una scemina, quæ *ambitionem* se vocat, turpissimè victi. Noverat *Oliva*, omnî sensu carens creatura, quàm quietum & dulce sit subesse, & quàm remotum à cruce: atque hinc delatam sibi dignitatem regiam recusat capite citatò, ut eò magis confundat homines, ratione & sen-

Rr 2

su

su præditos, qui stolidè nimis grandes Dignitatum Titulos ambiunt, quas meritò *Umbras montium* diceris v. 36. capitis cit. quibûs visis mortales miserè falluntur: nam umbra se insequentem fugit, fugientem sequitur.

N.226. *Considera 2.* Quomodo peccator depositiô semel timore Dei, & abjectâ verecundiâ ab uno in aliud ruat peccatum, nova veteribus accumulans, quod pessimò comprobârunt exemplò Israëlità c. 10. v. 6. dicente S. Scripturâ: *filiis Israël peccatis veteribus jungentes nova, fecerunt malum in conspectu Domini.* Celeberrimum, & nostro proposito peraccomodum est illud Regii Vatis oraculum Psal. 41. cantantis: *abyssus abyssum invocat*, hoc est Interprete Lyranò: *culpa culpam parit.* Regiô parenti regius consentit filius, asserens Prov. 13. v. 6. *Impietas peccatorem supplantat.* q. d. eam esse peccati vim, ut pedes, quibûs via Mandatorum Dei terenda est, enervet: hîs verò enervatis, & suò robore destitutis necesse esse: hominem frequenter labi, vel ad quoslibet gressus titubare; Pulcherrimè ait Veneb. Beda Serm. de Nativit. ut ferri annulus magneti adhærens alium levat, & hic alium, donec catena fiat, sic peccata alia ex aliis pendent. Matth. 8. legitur: ejectos è Dæmoniacis spiritus rogâsse Christum dicendò: *mitte nos in gregem porcorum.* Quælo: cur Spiritus isti, à natura sua tam nobiles adeò sibi vilescunt, ut optent immundissimorum animalium corpora inhabitare? respondet ingeniosè S. Chrysolog. Serm. 16. obsessos à Dæmonibus *exeuntes de sepulchris* præfigurâsse peccatores, qui in potestate Dæmonis constituti, peccatorum suorum stercore habituati, ipsos quoque Dæmones assuefecerant ad inhabitandam fœditatem: *nequitia enim* (verbis loquar citati Doct.) *nescit fœtores amittere, sed mutare.* Quare ò Christiane Lector! ne in barathrum tantæ fœditatis præceps agaris, quasi à facie colubri fuge peccatum. Aut aliquoties jam lapsus, ocius cum pœnitentibus Israëlitis exclama v. 15. citati cap. *peccavimus! redde tu nobis quidquid placet, tantùm nunc libera nos.* Non solum dictò, sed & factò Israëlitas imitaturus, omnia de finibus peccatoris tui Idola passionem projice, serviens Domino Deo tuo v. 16. capitis cit. cogita: quomodo Absolom de superbia in homicidium, de homicidio in ambitionem, indeque in rebellionem sit præceps actus, ut observat S. Chrysost. homil. de Absolome: *semper inquit, scelera dum non refecantur, crescunt, & in augmentum facinoris prosilitur, quoties impunita securitate peccatur. Dum enim in Absolom fratris occisi facinus non vindicatur, in patricidium patris recidivum*
facinus

facinus iteratur. Is meritò capillis suis arbori implexus hæsit: quia peccatis suis quasi capillis funem sibi texuerat, peccata peccatis addendò. Judam cogita, qui avaritiã non statim è pectore abjecta in furem evasit, inde in proditorem Dei, & propriæ personæ crudelissimum carnificem. Regem Achab cogita, qui dum impiæ Reginae & Pseudo-prophetarum consiliis aures præbunt, ad rapienda aliorum bona, ad colenda Idola, ad necem innocenti Naboth inferendam, ad concitandum iniquum bellum, ad persequendos & in carcerem tradendos Prophetas prolapsus est. Quam ob causam dicitur 3. Reg. 22. *venundatus sub peccato.* Fit ergò peccator simillimus illi asino, cui quondam insederat Salvator noster, qui non unius, sed plurium dicitur existisse Dominorum Lucae 19. & quemadmodum de Roma gentili olim differre aiebat S. Leo Serm. 1. in Natali SS. Apost. Petri & Pauli: *cùm penè omnibus dominaretur gentibus, omnium gentium serviebat erroribus, magnamque sibi videbatur assumpsisse Religionem, quia nullam respuebat falsitatem.* Ita inveteratus peccator, etli toti dominaretur orbi, omnibus tamen peccatis subjectus, despoticam ageret servitutem, & hanc non deploraret: donec æternis ignibus alligatum se sentiet, instar piscium glacie concretorum se gerens, qui nec sentiunt, nec motum habent, priusquam in patinas calidas coniecti elixentur.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 11. 12. & 13. lib. Judicum, in quibus describitur Electio Jephthe, Victoria, tristis casus ob votum temerè emissum. Ephraim in Jephthe seditio. Oraculum de ortu & vita Samsonis.

Considera 1. **O**Mnia fermè hujus mundi tripudia, applausus & festi- N. 227.
vos Jubilos eundem sortiri finem, qualem sortitus est Triumphus Victoris Jephthe, quem SS. Paginae cap. 11. describunt his verbis: *Occurrit ei unigenita filia sua cum tympanis & choris, quã visã sedit vestimenta sua & ait: Heu me! filia mea decepisti me, & ipsa decepta es.* Obstrinxerat enim se votò: primum, quem sibi obvium haberet, in sacrificium pro obtenta victoria se Deo oblaturum. Et en! ò infortunatum in summa belli fortuna parentem! prima omnium unigenita ejus filia, tripudiantium & cantantium chorò stipata occurrit victori, suò exemplò testata verborum illorum veritatem, quibus sapiens

Rr 3

piens